

Կ Ա Մ Ո Ւ Ր Զ Ր

Կեանքը մահէն անգատող կախարդ կամուրջն է նորէն,
 Զոր իմ մտքի աչքերով կը նմարեմ ընդադոս.
 Կ'անգիտանամ զայն երբեմն հեփին մէջը օրերուն,
 Մերք կը տեսնեմ զայն հեռու, մերք ալ ստեղծայն այնքան մօտ:

Այսօր կեանքի այս ափին, իսկ վաղը ափին վերայ միւս.
 Տարբերութիւնն ի՞նչ է բայց անոր՝ որուն աշխարհն մեր
 Զունի խորհուրդ ու խոստում, չի տար ծագի եւ կամ յոյս.
 Երբ աշխարհին հանդերձեալ ունի հաւատքն աներեք:

Յուզում, կսկիծ ու պատրանք, բաժանման ցուր խորունկ
 Պիտի բաժինն մերթրյալան այդ կամուրջին չհասած.
 Ողորելու համար Տէրն պիտի ծխենք փչ մը խունկ,
 Մուրանք կտոր մը բարիք՝ հզօրներէն անզգած:

Կեանքը մահին առընչող ռսկի կամուրջն է նորէն,
 Կ'ընդունարեմ զայն այսօր իր հիմերով անսասան.
 Բեռը նետած, պարսլուած աշխարհի փուն սէրերէն
 Իցի՛ն օր մը իմ հոգին անցնէր անոր վրայէն,

Իր հայրենիքը դարձող տարագիրի մը նման:

1983

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

